

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. prosince 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Iva Zelinky a přísedících Jany Zatloukalové a Mgr. Václava Šmída, **t a k t o:**

Obžalovaný

M[REDACTED] K[REDACTED],

narozen [REDACTED] v P[REDACTED], d[REDACTED] - D[REDACTED], provozovna Z[REDACTED], okres M[REDACTED], bytem P[REDACTED], R[REDACTED], okres P[REDACTED],

j e v i n e n, ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2012 do roku 2015 v obci P[REDACTED] – R[REDACTED] čp. [REDACTED], okres P[REDACTED], v prostorách nemovitosti a jinde, za účelem uspokojení pohlavního pudu, opakovaně donutil k pohlavnímu styku v různých formách poškozenou nezletilou K[REDACTED] M[REDACTED], narozenou [REDACTED], jejíž věk znal a musel si být vědom, že v důsledku toho nebude schopna dostatečně projevit svůj nesouhlas s jeho jednáním, a když se začala jmenovaná bránit odmítáním, křikem nebo jeho odstrkáváním, nerespektoval její odpor a opakovaně jí osahával na prsou a přirození, kam jí zaváděl prsty, prováděl jí orální praktiky, vyžadoval, aby mu sála pohlavní úd a zasouval jí penis do konečníku, a tímto jednáním jí způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která se u ní projevovala nejméně do 12.6.2017 poruchami spánku a soustředění, vtíravými myšlenkami a vzpomínkami na prožité události,

v pocitech úzkosti, vyhýbavém chování, sebevražedných úvahách, přetrvávajícím strachu a obavách a v depresivním ladění,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, dílem k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, spáchal takový čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené nezletilé K ■■■■■ M ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem P ■■■■■, P ■■■■■ – Ú ■■■■■, náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 1.100.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázaný tento skutkový děj: Obžalovaný v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2012 do roku 2015 v obci P ■■■■■ – R ■■■■■ čp. ■■■■■, okres P ■■■■■, v prostorách nemovitosti a jinde, za účelem uspokojení pohlavního pudu, opakovaně donutil k pohlavnímu styku v různých formách poškozenou nezletilou K ■■■■■ M ■■■■■, narozenou ■■■■■, jejíž věk znal a musel si být vědom, že v důsledku toho nebude schopna dostatečně projevit svůj nesouhlas s jeho jednáním, a když se začala jmenovaná bránit odmítáním, křikem nebo jeho odstrkáváním, nerespektoval její odpor a opakovaně jí osahával na prsou a přirození, kam jí zaváděl prsty, prováděl jí orální praktiky, vyžadoval, aby mu sála pohlavní úd a zasouval jí penis do konečníku, a tímto jednáním jí způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která se u ní projevovala nejméně do 12.6.2017 poruchami spánku a soustředění, vtíravými myšlenkami

a vzpomínkami na prožité události, v pocitech úzkosti, vyhýbavém chování, sebevražedných úvahách, přetrvávajícím strachu a obavách a v depresivním ladění.

Obžalovaný M■■■■ K■■■■ v přípravném řízení trestnou činnost v plném rozsahu popřel, přičemž na svou obhajobu uvedl, že nezletilou K■■■■ M■■■■ zná od roku 2002, když byla spolu s bratrem adoptována synem jeho přítelkyně a jeho manželkou a jezdila s rodiči k nim na návštěvu nejdříve do P■■■■ a od roku 2011 nebo 2012 na statek do R■■■■. První rok s nimi rodiče na návštěvě zůstávali, později je přivezli a odjeli. Děti spaly ve velkém obývacím pokoji, on spal v malé ložnici. Nezletilá mohla za ním někdy přijít do prostor kotelny, stodoly nebo půdy. Jezdílal traktorem do lesa na dříví, ale nepamatuje si, zda s ním nezletilá poškozená jezdila. Připustil, že v jednom případě ji nechal traktor řídit na poli. Popírá, že by vyhledával na internetu pornografii a nutil poškozenou, aby ji s ním sledovala. V roce 2016 si pořídil nový počítač, ten předchozí odvezl do sběrného dvora. Nezletilý nezpůsobil poranění ramene. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že od roku 2012 užíval pro psychické potíže lék Asentra a v roce 2016 byl hospitalizován na psychiatrii v Bohnicích.

V hlavním líčení obžalovaný vypovídal obdobně jako v přípravném řízení. Opětovně popřel, že by s nezletilou K■■■■ měl nějaký pohlavní styk či ji případně osahával. S touto nikdy neměl žádné konflikty. Uvedl, že obě děti s ním jezdily s traktorem, případně to bylo i s babičkou. Jezdili traktorem i do lesa. K■■■■ s ním nikdy s traktorem nejela sama. Potvrdil, že nechal K■■■■ řídit traktor, avšak žádné problémy přitom nevznikly. Nikdy nebourala, nic nepoškodila. On ji nikdy neublížil. Není pravdou, že by jí škusnul rukou či ramenem. Dále uvedl, že K■■■■ se chovala někdy jako pubertáčka, muselo být po jejím, vždy musela být ve všem první. Většinou se pohybovala kolem babičky, ta na ni byla přísnější. Opětovně potvrdil, že v roce 2016 prodělal psychózu, byl dva měsíce v léčení v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích. Poprvé měl psychické potíže v roce 2010, kdy byl v pracovní neschopnosti dva měsíce. Po hospitalizaci v roce 2016 v psychiatrické nemocnici v Bohnicích je v současné době stále v pracovní neschopnosti. Podle obžalovaného děti u nich byly naposledy v roce 2014. Matka následně dětem zakázala k nim jezdit. Podle obžalovaného K■■■■ dost často lhala, na žádný konkrétní případ takového lhaní si však nemohl vzpomenout. Dále obžalovaný připomenul drobný incident, ke kterému došlo tím, že když se koupal ve vaně, tak K■■■■ za ním vlezla do vany, tehdy volal babičku dětí, aby K■■■■ odvedla. Nebyl však schopen uvést, v kterém roce se to mělo odehrát. Domnívá se, že v tu dobu K■■■■ již chodila do školy.

Svědce nezletilá poškozená K■■■■ M■■■■ v přípravném řízení potvrdila, že jezdili každý víkend na statek v R■■■■, když se rodiče rozvedli, jezdila tam za babičkou. Od její čtvrté třídy jí začal obžalovaný osahávat, nejdříve přes ošacení na prsou a potom pod oblečením na přirození. Tehdy situaci ještě nechápala, ale bránila se tím, že se mu snažila vyvléknout, ale držel jí a měl větší sílu. Také se snažila křičet, ale přikryl jí ústa. To trvalo asi půl roku. Poprvé se to stalo, když mu nesla jídlo do pokoje a on se na počítači díval na pornografii a nutil jí, aby ji sledovala s ním. Postupně sexuální obtěžování gradovalo a začal jí sahat do přirození a provádět orální praktiky. Stávalo se to v kotelně, kam s ním chodila, aby přiložil dřevo do kotle, jindy zase na půdě, když byla na žebříku. Obžalovanému se snažila bránit, ale má mohutnou postavu a třeba jí zalehl a ona nebyla schopna ani dýchat. Bála se ho, protože měl velkou sílu. Jednou s ním jela pro dřevo do lesa a tam jí v hustém lesíku nutil, aby mu prováděla orální praktiky. Když se jí zvedal žaludek,

přiložil si na přirození kapesník a ona musela pokračovat. Potom jí zasouval pohlavní úd do konečníku, ale to se jí podařilo uprchnout. Pouze v jednom případě po těchto kontaktech s obžalovaným viděla, že krvácí z přirození. Jiné poranění jí nezpůsobil. Zpočátku uvěřila obžalovanému, že se takové věci se strýcem běžně provozují, později v rámci školní výuky zjistila, že to není normální. Se vším se svěřila nejdříve svojí kamarádce K. a potom také matce. V hlavním líčení soud v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu provedl důkaz obrazovým a zvukovým záznamem výslechu nezletilé svědkyně z přípravného řízení.

Poškozená nezletilá K. M. byla zkoumána znalci z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že se nalézá ve vývojovém stádiu puberty a zjevem a chováním odpovídá tomuto období. Její mentální schopnosti se jeví na rozhraní průměru a podprůměru. Její osobnost je psychosociálně nezralá s výraznějším emočním odstupem a objevují se u ní známky naznačující potíže v dětství. Má nižší sebedůvěru, je uzavřenější, úzkostná, nejistá a má tendenci k sociálnímu stažení. Nebyly u ní zjištěny známky patologické lhavosti či konfabulací. Výslech nezletilé podle znalců obsahuje velké množství známek, které naznačují, že se jednalo o skutečně prožívané události. Její kognitivní schopnosti jsou zachovány a odpovídají věku. V důsledku jednání obžalovaného u ní došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jejíž projevy spočívají v poruchách spánku, soustředění, vtíravými myšlenkami, vyhýbavým chováním, sebevražednými úvahami, přetrvávajícím strachem či obavami, depresivním laděním, nutkavými projevy a emoční plochostí. Aktuálně při vyšetření u ní byla zjištěna diagnóza spočívající v reakci na těžký stres a objevily se obsedantně kompulzivní poruchy.

V hlavním líčení znalkyně MUDr. Alena Gayová doplnila závěry posudku v tom směru, že posttraumatická stresová porucha byla u poškozené přítomna i v době jejího posledního vyšetření, tj. 12.6.2017. Znalkyně nepředpokládá, že by se poškozená plně uzdravila, ona na ten zážitek nezapomene. Absolutně psychicky zdravé mohou být děti, kterým se to děje ve věku, že si to nezapamatují a okolí jim to nepřipomíná. Vývoj poškozené je velice rizikový a prognóza spíše nepříznivá. Samotné lhaní nemůže vyvolat takovouto poruchu. Kdyby si to vymyslela, tak by pomlouvala pachatele, on by byl zlý, usiloval by o ni. Ona však znalkyni opakovaně uváděla, že obžalovaného má ráda. Nemá ho ráda pouze za ten skutek, je tam ambivalence k pachateli. Už to je viditelný markant, který mluví, krom dalších, že je poškozená věrohodná. Dále znalkyně uvedla, že zneužití dětí jsou citově ploší anebo labilní. Zneužití dětí mohou projít fází zmrazení emocí, kdy emoce nedávají najevo a suše komentují události. Právě proto je emoční projev, který dnes u poškozené vidíme navenek, nutno dát dohromady s obsahem. Dále znalkyně doplnila, že výčitky svědomí a pocity viny samozřejmě poškozená má, protože každá zneužitá a znásilněná žena má výčitky svědomí a pocity viny, že si za to může. Je to základní background, na kterém se rozvíjí posttrauma. Pocity viny, jestli tam jsou, tak jsou signifikantní z psychiatrického pohledu pro psychotraumatické prožívání, nikoliv pro vinu z toho, že lhala. To, co se poškozené stalo, může mít v budoucnu vliv na její budoucí sexuální život.

Spoluznalec PhDr. Štěpán Vymětal, Ph.D., v hlavním líčení doplnil své závěry v psychologické části, kdy uvedl, že poškozená projevovala občas pozitivní emoce ve vztahu k nevlastnímu dědovi (tj. obžalovanému), to je signálem často u pohlavního zneužívání v rodině, jsou tam pozitivní i negativní emoce, ať už je to biologický příbuzný nebo ne. Má ho

ráda, má s ním dobré zkušenosti, na druhé straně si je vědoma ztráty vztahů, pokud by se chovala jinak, může z toho mít profit, může se jí to líbit, když je menším dítětem a nemá náhled na situaci. U dívek, které si to vymýšlejí a chtějí tím získat nějaký profit, tak ty mají naopak tendenci údajného viníka očerňovat a nadsazovat a rozšiřovat výpověď, a to tady u poškozené nebylo. Postupně si poškozená uvědomovala, že to není v pořádku, ale na začátku sama popisuje, že se nedomnívala, že to není v pořádku, protože obžalovaný měl tvrdit, že to dělají všichni strýcové, atd. Postupně, jak získávala informace o intimní oblasti v životě, tak zřejmě zjišťovala, že to v pořádku není. Vyvrcholilo to zveřejněním, zřejmě jako následek sexuální výchovy ve škole. Znalec se nedomnívá, že by si to poškozená vymyslela, aby na sebe upoutala pozornost, ať už v rodině či kolektivu, byla tam řada detailů, autentických věcí, které by svědčily proti této úvaze.

Z výpovědi svědkyně M■■■■ M■■■■, matky nezletilé K■■■, vyplývá, že tato se jí v březnu roku 2016 zeptala, zda je možné onemocnět HIV poté, co se spolkne sperma. Když se jí zeptala, proč jí tuto otázku položila, tak se jí začala s pláčem svěřovat, jak si v létě 2015 musela kleknout a obžalovaný se pokoušel jí proniknout do zadečku. Postupně se jí začala svěřovat, že ji obžalovaný osahával, pouštěl pornografii v pokoji a prováděl jí orální praktiky. Musela dceři slíbit, že to nikomu neřekne, protože to nechce řešit. Až když jí nabídla návštěvu Dětského krizového centra, tak to respektovala a dodnes tam dochází. Zdravotní stav dcery se v souvislosti s tím, že se věc řeší, zhoršil v loňském roce. Nemohla spát, měla špatné sny, hodně slinila, chodila po dlažbě nebo do schodů jednou nohou napřed nebo dělala stále stojky. Navštěvuje od té doby psychiatra a užívá léky. Před dvanáctými narozeninami dcery jí otec vrátil a říkal, že jí našel krev na kalhotkách. Byla s ní na gynekologii a tam bylo zjištěno, že má streptokoka a následně jí musela zavádět čípky. S dětmi přestala jezdit do R■■■■ v roce 2011 až 2012. S manželem nežije od roku 2007 a v roce 2008 se rozvedli. Děti si bývalý manžel bral každý druhý víkend a středu a jezdil s nimi i k babičce M■■■■, která žila s obžalovaným. Přespávaly u ní i bez otce. Po návratu z R■■■■ u dcery pozorovala změny chování, naposledy někdy v létě 2015. Dcera měla od vánoc 2015 počítač, který pravidelně kontroluje a někdy v polovině roku 2016 zjistila, že na něm vyhledávala pornografii, k čemuž se jí přiznala a tvrdila, že to souvisí s jejím psychickým stavem.

V hlavním líčení svědkyně M■■■■ M■■■■ vypovídala obdobně jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že dcera K■■■ se někdy od září či října 2015 dotazovala, jakým způsobem se dá nakazit AIDS. Tehdy tomu nepřikládala žádný význam. Již v létě 2015 jí K■■■ sdělila, že už na statek jezdit nechce. Nijak jí však nenaznačila, co je příčinou. Naposledy byla na statku u babičky začátkem ledna 2016. Na statek předtím jezdila K■■■ ráda, měla ráda babičku. Svědkyně uvedla, že když se K■■■ vrátila z návštěvy od otce, tak jí trvalo dva dny, než se srovnala, ačkoliv se jí svědkyně vyptávala, tak jí nikdy nechtěla nic říct. V létě, když se po týdnu vrátila z návštěvy, tak jí K■■■ řekla, že už tam nikdy v životě nepojede. Následně někdy v únoru 2016 byly děti s otcem na horách, K■■■ ji poslala asi 150 SMS zpráv. Ona volala synovi, jestli se něco děje. Dcera na tom byla psychicky špatně, chtěla jet za každou cenu domů, ona se jí snažila uklidnit. Asi za týden nebo za 14 dní jí všechno řekla. Dozvěděla se to konkrétně 8.3.2016. Ten den byla s kamarádkou K■■■ O■■■■ na nákupu na Chodově a přišla jí od ní SMS, ve které jí sdělovala, že by jí chtěla něco říct, ale že nemůže. Následně si ji svědkyně vyzvedla na Chodově. Dcera jí řekla, že jestli jí to poví, že to zničí celou rodinu a že jí to nemůže říci. Opět mluvila o AIDS a nakonec jí sdělila,

že ji obžalovaný několikrát zneužil. Posléze jí popisovala nějaké podrobnosti, vždy večer v posteli. Nechávala to na ní, dcera byla přitom velmi rozrušená a plakala. Nakreslila jí i obrázek, který následně poskytla policii. Postupně ji dcera sdělovala konkrétní věci, např. že docházelo k osahávání, že se to odehrávalo v kotelně, na půdě, v létě 2015 v lese došlo k pokusu o znásilnění. Dcera jí řekla, že si musela kleknout na kolena a že obžalovaný se jí snažil proniknout do zadečku, a když se mu to nepodařilo, tak si musela vzít jeho přirození do pusy. K■ však trvala na tom, že to nesmí nikomu říct, že to nechce řešit, dokud je babička naživu. V tu dobu její otec měl před svatbou a dcera jí řekla, že mu nechce zkazit svatbu. Psychicky na tom však nebyla dobře. V době, kdy se babička odstěhovala od obžalovaného, K■ souhlasila, že se to bude řešit. Nejprve to řešily prostřednictvím krizového centra, kam dcera dochází do současné doby. Následně se její stav však zhoršil natolik, že dostali doporučení k psychiatrice. První psychické problémy zaznamenala svědkyně u své dcery v době, kdy začaly celou věc řešit. Takovéto psychické projevy začala mít v době, kdy policie chtěla kontaktovat její kamarádku, a spletli se a kontaktovali jinou její spolužačku. Měla strach, že se to celé dozví ve škole. Snažila se věc řešit s bývalým manželem, ten se s ní však odmítal bavit, takže to s ním nemohla řešit. Psala mu email, ale manžel jí na to odpověděl, že si všechny informace zjistí sám. Svědkyně uvedla, že v případě, že jí dcera někdy zalhala nebo si něco vymyslela, tak následně jí vždy řekla, jak to bylo popravdě. Pokud dceru informovala, že je předvolána jako svědkyně k soudu, tak na to reagovala velmi špatně, nešla ani do školy, říkala, že se bojí obžalovaného, že se jí vrátily vzpomínky.

Svědkyně nezletilá K■ O■ v přípravném řízení uvedla, že se kamarádila s poškozenou K■ M■ a tato se jí někdy v roce 2016 před prázdninami svěřila, že jí před několika lety obžalovaný delší dobu sexuálně obtěžoval, osahával na prsou a přirození, vyžadoval orální praktiky a další nepříjemnosti, které už nebyla schopna reprodukovat. Takto se jí svěřila na Chodově, kde byly pouze spolu, bylo to za situace, kdy se jí K■ zdála být taková uzavřenější proti normálu a svědkyně se jí tedy zeptala, co je jí. K■ jí sdělila, že jí to někdy řekne, až budou v soukromí, že na Chodově to není úplně ideální, ale byly tam pouze ony dvě a po nějaké době jí to K■ řekla. Když jí to řekla, tak bylo vidět, že se jí trochu ulevilo, že už to nemá v sobě. Bavili se o tom, jestli se to má řešit nebo nemá řešit. Když jí to K■ sdělila, tak se jí svědkyně zeptala, zda to již někomu řekla. K■ jí sdělila, že ne. Svědkyně jí řekla, že by bylo dobré, kdyby to řekla své matce. K■ se trochu zdráhala, ale potom jí asi po několika dnech říkala, že jí to již řekla. K■ jí sdělovala důvod, proč to nikomu zatím neřekla. Důvodem bylo to, že se bála toho přítele babičky. Rovněž se bála toho, jaká bude reakce v té druhé části jejich rodiny, že by ji za to mohli odsuzovat. Svědkyně uvedla, že K■ zná dlouhou dobu a je přesvědčena o tom, že by jí v takovéto věci nelhala. Současně svědkyně uvedla, že asi v 7. třídě měli dvouhodinovou výuku o výchově ke zdraví související s hygienou, sexem a dospíváním. Obrazový a zvukový záznam výslechu této nezletilé svědkyně byl jako důkaz proveden v hlavním líčení ve smyslu § 102 odst. 2 tr. řádu.

Nezletilý svědek F■ M■, bratr poškozené K■ M■, v přípravném řízení uvedl, že se mu K■ pouze stručně a s pláčem svěřila, že byla obžalovaným znásilněna. K tomu došlo poté, co se někdy na podzim roku 2016 večer bavila delší dobu s matkou, on za nimi přišel a sestra plakala, tak se ptal na důvod. Do R■ jezdili často na víkendy, ale sestře se tam přestávalo líbit. Během pobytu on pobýval s babičkou a sestra chodívala často někam s obžalovaným, několikrát s ním byla v lese pro dřevo. Když s ním odjížděla, tak byla nadšená, ale po návratu byla zamlklá, což u ní nebylo normální. Před dvěma lety byli

se sestrou v R[REDAKCE] 10 dnů a po této návštěvě už tam odmítala jezdit. Obrazový a zvukový záznam výsledku tohoto nezletilého svědka byl přehrán v hlavním líčení v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu.

Svědék D[REDAKCE] M[REDAKCE], otec nezletilé poškozené K[REDAKCE] M[REDAKCE], v přípravném řízení uvedl, že se od dcery v říjnu 2016 dozvěděl, že jí obžalovaný opakovaně osahával. Pořídil si o tom nahrávku na mobilní telefon a tu poskytl policii. Nevěděl, že mělo docházet i k dalším sexuálním praktikám. S bývalou manželkou se rozvedl v roce 2006 a styk s dětmi má upraven tak, že je má každý sudý víkend a každou středu. Když se jeho matka přestěhovala do R[REDAKCE], jezdil tam s dětmi jednou do měsíce na oběd. Tak ve třech případech tam děti přespaly. Během návštěv děti obvykle sledovaly televizi nebo byly venku v bazénu. V domě byl počítač v pokoji matky a je možné, že byl obžalovaný s dcerou u počítače bez přítomnosti dalších osob. Dcera přítomnost obžalovaného vyhledávala, tulila se k němu, obvykle vyhledávala blízkost jiné osoby. V roce 2015 zaznamenala jeho manželka na prádle nezletilé K[REDAKCE] výtok, ale krev to podle něho nebyla.

V hlavním líčení svědek D[REDAKCE] M[REDAKCE] uvedl, že se o celé záležitosti dozvěděl od dcery v říjnu 2016 nejprve telefonem. Vzniklo to tak, že dcera na poslední chvíli s nimi zrušila dovolenou a on chtěl zjistit, v čem je problém. Tehdy mu po telefonu řekla, že dochází do krizového centra, důvod mu nejprve nechtěla sdělit, nakonec mu sdělila, že jí obžalovaný pod dobu asi 8 let měl sexuálně obtěžovat. Následně se setkali osobně v obchodním centru Chodov a vzhledem k tomu, že měl relativně špatnou zkušenost s dcerou v tom směru, že často lhala, tak si rozhovor s ní skrytě nahrával. Dcera o nahrávání nevěděla. Svědek doplnil, že dcera K[REDAKCE] měla a má dobrý vztah k babičce, i když dnes nejsou v kontaktu, K[REDAKCE] se na babičku stále ptá. Dále uvedl, že si nevšiml, že by byla K[REDAKCE] po návratu od babičky rozladěná nebo naštvaná. Pouze připustil, že když děti někdy vyzvedával, tak dcera s ním nechtěla jet na víkend, ale už si to neumí časově zařadit. On sám byl na statku u babičky zřídka, s dětmi tam nikdy přes noc nebyl. V květnu 2016 zakoupil dětem prodloužený víkend v Římě, děti se na to těšily. V době, kdy měli vzlétnout, tak se K[REDAKCE] hystericky rozplakala, že chce k mámě a že se bojí. Považoval to tehdy za jeden z projevů, jak si dcera chce vynutit pozornost. Po celý víkend dcera plakala. Když se vraceli, tak již byla v pořádku. V červenci po svatbě svědka s nimi již dcera odmítla jet na dovolenou do Itálie. Svědek uvedl, že K[REDAKCE] oproti F[REDAKCE] je více dominantní, má potřebu být ve všem první a mít poslední slovo. Svědek uvedl, že K[REDAKCE] mu většinou lhala u věcí, kdy ji nemohl přistihnout. Při posledních vánocích 2016, když dcera odjela, tak manželka zjistila, že mají oblepenou ložnici modrou plastelínou. Dcera dodnes tvrdí, že to ona nebyla.

Svědce B[REDAKCE] M[REDAKCE], partnerka obžalovaného, v přípravném řízení uvedla, že se o trestním stíhání obžalovaného dozvěděla až od syna. Ten k nim do R[REDAKCE] s dětmi jezdil, a když se v roce 2012 rozvedl, tak častěji. Asi ve třech případech u nich děti přespaly. V roce 2013 u nich vůbec nebyly, a pokud, tak v doprovodu K[REDAKCE] M[REDAKCE]. Nezletilou K[REDAKCE] neviděla nosit obžalovanému jídlo do pokoje a u počítače byla s dětmi i ona. K[REDAKCE] nechodila obžalovanému pomáhat, a pokud jeli do lesa, byl s nimi i bratr F[REDAKCE]. Nikdy se nestalo, že by K[REDAKCE] volala o pomoc.

V hlavním líčení svědkyně doplnila, že nikdy nezaznamenala žádné konflikty mezi obžalovaným a K[REDAKCE]. Obě děti obžalovaného milovaly. Připouští, že děti s obžalovaným

jely asi ve dvou případech traktorem, K[] nikdy nebyla v lese sama s obžalovaným. Vždy tam byl i F[]. V době, kdy děti byly u nich na statku, tak spaly společně s ní ve velkém pokoji, kde byl i počítač. Obžalovaný spal v jiné místnosti. Pokud se díval s dětmi obžalovaný na televizi nebo na počítač, tak tam byl přítomen vždy F[]. K obžalovanému uvedla, že v roce 2011 měl první psychické problémy, druhou psychózu prodělal v roce 2016, byla nucená od něho odejít, ví, že měl nějakým způsobem napadat souseda, a obžalovaného následně odvezli na psychiatrii do Bohnic. Nikdy nezaznamenala, že by měla K[] být sexuálně zneužívána. Děti u nich na statku byly naposledy někdy na vánoce 2015, naposledy je viděla v lednu 2016. Dále svědkyně uvedla, že K[] se před obžalovaným vyzývavě nechovala, ale v roce 2010 došlo k tomu, že vlezla k obžalovanému do vany. Svědkyně ji vyhodila a vynadala jí. S obžalovaným žije od roku 2001. S obžalovaným měla pravidelný pohlavní styk tak jednou týdně. Když byl obžalovaný v Bohnicích, tak za ní přijel syn s tím, že ví, co má K[] za psychické problémy, že jí měl sexuálně obtěžovat obžalovaný. Tomu svědkyně nevěřila, bylo to v době po synově svatbě. Na svatbě v noci se K[] chovala divně, schovávala se pod peřinu a stále někomu volala mobilem. Dále uvedla, že k obžalovanému má normální vztah, žijí spolu, je to její druh, velmi jí záleží na tom, aby nebyl odsouzen.

Svědkyně K[] M[], manželka otce nezletilé K[], v přípravném řízení uvedla, že s otcem nezletilé žije ve společné domácnosti od konce roku 2012. Od listopadu 2012 s manželem a jeho dětmi jezdila jednou za dva až tři měsíce o víkendu do R[]. Většinou seděli s dětmi v jídelně a obžalovaný byl na zahradě nebo odpočíval. Několikrát děti v R[] přespaly. Nezaznamenala pak u K[], která jim občas lhala a vyžadovala, aby byla středem pozornosti, změnu chování.

V hlavním líčení svědkyně doplnila, že osobně s K[] nemluvila o tom, co se jí mělo stát. Domnívá se, že děti jezdily do R[] zřejmě shodně jako oni, tj. do začátku roku 2016. Potvrdila, že v roce 2014 a 2015 děti na statku občas přespávaly, ona s manželem nikdy. Děti tam chtěly přespát. Děti spaly s babičkou v jedné místnosti, vedle postele babičky byl umístěn počítač. Nikdy neviděla, že by se obžalovaný díval na nějakou pornografii. Neví o tom, že by F[] a K[] někdy pomáhali s nějakými pracemi. Svědkyně potvrdila psychické problémy obžalovaného, v důsledku kterých od května 2016 u nich bydlela tchýně. Občas s K[] byly nějaké konflikty, tato byla hodně impulsivní, chtěla být středem pozornosti. K[] měla často sklony ke lhaní, ale bylo to v drobnostech, nevybavuje si, že by K[] lhala v nějaké závažné věci. Neví nic o tom, že by si na někoho dalšího něco tzv. vymyslela. Nikdy si nevšimla, že by byla K[] nesvá, když měla jet na statek. Rovněž si nevybavuje, že by byla nějaká smutná či rozladěná, když se ze statku vracela. O tom, co se mělo dít K[] na statku, se dozvěděla od manžela krátce poté, co se to dozvěděl od K[]. Informace měla pouze zprostředkovaně. Manžela doprovázela s dcerou na schůzku s dcerou K[] do obchodního centra Chodov. Osobně nebyla jejich rozhovoru přítomna. Ví o tom, že si manžel rozhovor nahrával, tuto nahrávku slyšela. Na tom, že si manžel nahraje rozhovor s dcerou, se domlouvali společně, měli obavy, aby to, co měl obžalovaný dělat K[], se nějak neotočilo vůči nim. Nevěděli, zda si na něho něco K[] také nevymyslela.

Svědkyně I[] N[], bývalá manželka otce poškozené, v přípravném řízení uvedla, že se seznámila s otcem poškozené v zaměstnání v roce 2008, v té době byl ještě ženatý se svou první ženou. Vzali se spolu v roce 2010 po jeho rozvodu. Svědkyně uvedla, že do P[] jezdil s dětmi tak jedenkrát za měsíc, někdy tam její manžel jezdil sám, když

měla babička hlídat děti. Když měli nějakou kulturní akci nebo něco podobného, tak tam děti přespávaly. Nejvíce tam jezdily v roce 2011. Vzhledem k tomu, že se v září 2011 v Chorvatsku nepohodla s matkou manžela, tak přestala do P. jezdit. V roce 2012 již žili s manželem odděleně. Potvrdila to, že děti v P. zůstávaly někdy na noc. Nikdy nezaznamenala, že by se obžalovaný k nezletilé K. nevhodně choval. Nikdy si nevšimla toho, že by K. nechtěla na statek jezdit.

V hlavním líčení svědkyně potvrdila svou předchozí výpověď s tím, že přesné časové údaje si již tak dobře nepamatovala. Potvrdila, že si u obžalovaného ve vztahu k dětem nevšimla ničeho mimořádného. Podle svědkyně K. občas zalhala. K. byla z dvojčat ta dominantní. Chtěla na sebe upoutat pozornost.

Svědkyně A. N., slyšená v hlavním líčení, uvedla, že poškozenou K. učila rok a půl od 6. třídy do poloviny 8. třídy na Základní škole K., následně K. odešla na jinou školu. Svědkyně uvedla, že mezi dětmi nebyla příliš oblíbená, někdy vystupovala agresivně. K. se jí nijak nesvěřovala, její matka se školou dobře spolupracovala. Od matky se následně dozvěděla, že jak K., tak F. jsou adoptovaní, což nevěděla a K. chování přičítala tomu, že jí to asi někdo necitlivě řekl. Svědkyně uvedla, že si nemyslí, že by jí K. někdy vyloženě v nějaké věci lhala. Když něco provedla, tak se k tomu hlásila. Svědkyně se domnívá, že K. dávala napovrch najevo drsnou slupku, ale uvnitř byla velmi citlivá.

Svědkyně Mgr. V. M., slyšená v hlavním líčení, uvedla, že poškozenou K. M. zná jako žákyni ZŠ K., kde ji učila od 1. do 3. třídy. Povahově byla neklidnější, dynamičtější, ale dobrosrdečná. Dokázala spoustu věcí zařídit, zorganizovat. Rodiče s ní měli trochu problémy, v té době se snad rozváděli, a maminka si jí stěžovala, že jí K. vyčítá, že šli rodiče od sebe. Měla problémy s tím, aby ji dostala do školy. Nevzpomíná si, že by K. měla nějaké problémy ve škole. Vztah s F. měla normální, sourozenecký. Žádné problémy s K. nemusela řešit.

Svědék O. K., jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení uvedl, že je sousedem s obžalovaným v R., kde bydlí 10 let. Měli mezi sebou dobré sousedské vztahy až do doby, kdy obžalovaný nebral léky a začal se chovat agresivně, což následně vyšetřovala policie. Do té doby s ním měl normální sousedské vztahy, vzájemně se navštěvovali, zná i poškozenou K. a jejího bratra. Děti se chovaly normálně, k obžalovanému měly podle něho normální vztah, nevšiml si ničeho zvláštního. Ví o tom, že obžalovaný jezdil s dětmi traktorem do lesa, neví, však jestli takto mohl jet do lesa pouze s K.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské gynekologie, vyplývá, že byl u nezletilé K. M. zjištěn porušený hymen u čísla 10, který svědčí o násilném ději v oblasti zevního genitálu poškozené. Vzhledem k tomu, že byla vyšetřena znalcem až několik let po činu, znalkyně se nemohla vyjádřit k příčině vzniku trhliny. Přichází však v úvahu tři mechanismy, a to buď násilná manipulace v rámci dobrovolného či nedobrovolného pohlavního styku, úrazem zevního genitálu nebo sebepoškozením při nešetrném vyjmutí nasáklého menstruačního tampónu. Znalkyně se rovněž nemohla vyjádřit k době vzniku trhliny, neboť již byla kompletně zhojena, lze však dovodit, že vznikla až po lednu 2014, neboť v té době byla vyšetřena dětskou gynekoložkou a ta u ní našla anulární

intaktní hymen. V hlavním líčení znalkyně podrobně rozvedla závěry svého znaleckého posudku a setrvala na svém závěru, že v lednu 2014, kdy byla vyšetřena poškozená dětskou gynekoložkou, byla panenská blána zcela neporušená. Pokud u poškozené byly zjištěny genitální bradavice, tak v obecné rovině uvedla, že dříve tyto byly považovány za důsledek pohlavního zneužívání, protože je to sexuální přenosné onemocnění. Data z posledních 20 let však ukazují na to, že u bradavic je přípustná i nepohlavní cesta přenosu. S touto nákazou se setkává znalkyně už u čtyř a pěti letých dětí. Ve vlhkém prostředí virus vydrží dlouho, např. na ručníku. V obecné rovině znalkyně připustila možnost přenosu tohoto onemocnění i tím, že pokud by muž masturboval, má vlhkou ruku a dotkl by se zevního genitálu, tak může dojít k přenosu viru.

Soud provedl v hlavním líčení důkaz přehráním audionahrávky rozhovoru mezi nezletilou poškozenou K[redacted] M[redacted] s otcem D[redacted] M[redacted], která byla pořízena z paměti mobilního telefonu D[redacted] M[redacted]. Součástí spisového materiálu jsou i lékařské zprávy týkající se jak obžalovaného, tak poškozené, které byly podkladovými materiály pro vypracování znaleckých posudků. Rovněž měl soud k dispozici zprávu Dětského krizového centra, ze které mimo jiné vyplývá, že do Dětského krizového centra se dostavila poškozená se svou matkou M[redacted] M[redacted] 13.6.2016. Ze zprávy vyplývá, že s ohledem na závažnost situace bylo domluveno s matkou předání případu Policii ČR.

Obhajoba v hlavním líčení navrhla doplnit dokazování slyšením třídní učitelky K[redacted] M[redacted] ze 4. a 5. třídy. Tento návrh pokládá soud za nadbytečný. Je nutno zdůraznit, že slyšení takové svědkyně by vlastním skutku nemohl přinést žádných nových poznatků. Je nutno připomenout to, že dvě učitelky poškozené byly v hlavním líčení slyšeny, a to A[redacted] N[redacted], která učila poškozenou od 6. do poloviny 8. třídy, a Mgr. V[redacted] M[redacted], která učila poškozenou od 1. do 3. třídy. Z výpovědí těchto svědkyň lze pouze vystopovat určitý vývoj poškozené a pochopitelně i to, že pokud se dostala do puberty, tak její chování se svým způsobem zhoršilo. Z výpovědí těchto dvou svědkyň nevyplynul žádný závěr, že by v zásadních věcech poškozená někdy těmto svědkyním lhala. Naopak svědkyně N[redacted] potvrdila, že pokud něco provedla, tak se k tomu hlásila. Soud je přesvědčen o tom, že žádné další relevantní informace vztahující se k vlastní trestné činnosti by výslech navržené třídní učitelky nepřinesl.

Pokud jde o hodnocení důkazní situace v této trestní věci, je nutno zdůraznit, že k odhalení této trestné činnosti došlo až po delší době, a to samozřejmě výrazně ovlivnilo způsob a rozsah dokazování. Vzhledem k tomu, že trestná činnost měla být ukončena v roce 2015 a k oznámení došlo až v roce 2016, tak samozřejmě padla možnost zajistit důkazy, které v takovéto trestné činnosti bývají obvykle opatřovány, jako biologické stopy, apod. Nepodařilo se tedy zajistit stopy, které by mohly nějakým způsobem objektivně prokazovat trestnou činnost. Zde je nutno zdůraznit, že stěžejním důkazem je výpověď poškozené nezletilé K[redacted] M[redacted], která ve své svědecké výpovědi popsala způsobem přiměřeným jejímu věku, jakým způsobem se obžalovaný na ní dopouštěl trestné činnosti, a v jakém období. Je pochopitelné, že s ohledem na to, že trestná činnost byla na poškozené páchána po dobu několika let a i s ohledem na věk poškozené, tak pochopitelně dochází u poškozené ke ztrátě paměťové stopy, a proto vymezení období nejméně od roku 2012 až do roku 2015 pokládá soud na základě výpovědi poškozené za objektivně prokazatelné. Rovněž je nutno zdůraznit to, že se nepodařilo vymežit přesně počet útoků, kterých se měl obžalovaný

dopouštět. Zde je opětovně nutno zdůraznit, že trestná činnost byla páchána po dobu několika let a je zcela nelogické, aby poškozená jakožto dítě byla schopna přesně si zapamatovat počet jednotlivých dílčích útoků. Rovněž je pochopitelné, že těžko mohla ve své paměti dítěte uchovat přesné způsoby provedení činu. Zde je nutno zdůraznit, že s ohledem na charakter trestné činnosti je zcela pochopitelné, že svědkem této trestné činnosti je pouze pachatel a obvykle jeho oběť. V tomto případě obžalovaný trestnou činnost popřel v plném rozsahu a dle výpovědi poškozené je zcela zřejmé, že při páchání trestné činnosti ze strany obžalovaného vůči poškozené nebyl nikdo jiný přítomen. V každém případě však poškozená vymezila místa, kde k trestné činnosti docházelo, kde v jedné místnosti na statku obžalovaného docházelo k jejímu osahávání v menší formě sexuálních praktik, kdy v řadě případů měla být snad ve vedlejší místnosti přítomna babička, a jak popisovala poškozená v těchto případech se snažila volat babičku o pomoc, ale ta pouze reagovala tím, že z vedlejší místnosti zakřičela na obžalovaného, aby ji nechal, avšak nebyla se přesvědčit o tom, co se vlastně ve vedlejších pokojích děje. S ohledem na shora nastíněnou situaci, kdy u činu nebyl nikdo další přítomen, tak soud má fakticky k dispozici výpovědi jak obžalovaného, tak poškozené. Jak již bylo zmíněno obžalovaný trestnou činnost popřel. Soud je přesvědčen o tom, že obhajoba obžalovaného je jednoznačně vyvrácena výpovědí nezletilé poškozené. Výslech, který byl zaznamenán na audio a video záznam byl veden ze strany policistky velice šetrně a profesionálně, výslechu byl přítomen obhájce a měl možnost poškozené klást doplňující dotazy. Poškozená popsala jednotlivé způsoby páchání trestné činnosti, tak jak je soud vymezil ve výrokové části rozsudku, kdy poškozená uvedla, že z počátku obžalovaný ji pouze osahával přes ošacení, později i pod ošacením, postupně jí zaváděl prsty do přirození a vyvrcholilo to tím, že došlo k orálním a análním praktikám, ke kterým obžalovaný měl přistoupit právě v lese, kam poškozenou zavezl traktorem. Zde je nutno přihlídnout k té skutečnosti, že poškozená měla k obžalovanému pozitivní vztah a tento vztah měla i v době, kdy byla vyšetřována psychiatrickou a psychologem. Znalci nezjistili, že by v současné době o něm hovořila v negativním slova smyslu, kromě toho, čeho se na ní dopouštěl. Poškozená popisovala určitý odpor, kdy se přiměřeně svému věku snažila bránit, nesouhlasila s tím, co jí obžalovaný prováděl, odmítala toto jednání slovně, i ho odstrkovala, volala na babičku. Zmínila však tu skutečnost, že obžalovaný byl fyzicky zdatnější, v některých případech se bála, že se neubrání. K takovému jednání docházelo opakovaně a ona se opakovaně snažila bránit, avšak bezvysledně. Není rozhodující, zda při nějaké ojedinělé situaci nebyl odpor nějak aktivní, neboť silnější odpor by podle poškozené neměl smysl, obžalovaný tento vždy překonal, byl podstatně silnější.

Výpověď poškozené však nelze pokládat za osamocený důkaz. Naopak její výpověď je podporována řadou nepřímých důkazů. Zde je nutno zmínit zejména výpověď kamarádky K. O. a matky poškozené, kterým se svěřila v podstatě ve stejnou dobu. Své matce se svěřila až 8.3.2016, tedy více jak rok poté, co se obžalovaný naposledy dopustil trestné činnosti vůči poškozené. Z výpovědi matky vyplývá, že když se jí dcera svěřovala, tak byla velice rozrušená a plakala při tom. Nepopsala jí z počátku všechny události, které zažila s obžalovaným, ale tyto uváděla postupně. I její bratr F. potvrzuje to, že byl přítomen tomu, když sestra u matky plakala a on se ptal na důvod a sestra mu s pláčem sdělila, že ji měl obžalovaný znásilnit. Všichni tři svědci matka poškozené, její bratr, a kamarádka v žádném případě neměli dojem, že by si poškozená toto vymyslela a uváděla jim lživé skutečnosti. Dalším nepřímým důkazem, který svým způsobem podporuje věrohodnost nezletilé poškozené, je skutečnost, že věc sdělila jak své kamarádce, tak matce až poté, co se začala

vyvíjet a co se ve škole dozvěděla o tom, že existuje HIV a že by v souvislosti s tím mohla tímto onemocněním trpět v důsledku toho, co měla prožít. To byl ten pravý spouštěcí moment k jejímu rozhodnutí věc oznámit, neboť jak kamarádce, tak i své matce uvedla, že to nechce oznámit, neboť se obávala významného narušení vztahů v rodině a zejména jejího vztahu k babičce, kterou měla a má dodnes velice ráda. Je skutečností, že vztahy v rodině to skutečně velice ovlivnilo, a to zejména její vztah ke svému otci. Rovněž je nutno zdůraznit, že nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by poškozená měla vypovídat nepravdu. Naopak to nechtěla oznámit, což vyplývá z výpovědi její matky, kdy tato uvedla, že dcera trvala na tom, že to nesmí nikomu říct, že to nechce řešit, dokud je babička naživu a navíc její otec v tu dobu měl před svatbou a nechtěla mu kazit svatbu. Až v době, kdy se babička odstěhovala od obžalovaného, dcera souhlasila, že se to bude řešit. Nelze opomenout ani to, že matka poškozené popsala, že dcera v určitém období odmítala na statek jezdit, což potvrzuje i bratr poškozené F■■■■, který uvedl, že po poslední návštěvě R■■■■■ při odjezdu poškozená plakala a uváděla, že už tam nikdy nechce. Důvod mu však tehdy nesdělila. Navíc nelze přehlédnout to, že od doby, kdy se poškozená svěřila a celá věc vyšla najevo, došlo u poškozené ke změně chování a projevu, které předtím nikdy u ní zaznamenány nebyly a podle znalců z oboru psychiatrie a psychologie je zcela zřejmé, že tyto změny souvisí s trestnou činností a jejím oznámením. Dalšími nepřímými důkazy jsou i výpovědi ostatních příbuzných v té části, kde je spolehlivě prokázáno, že poškozená na statek jezdila se svým bratrem, že tam přespávali a trávili tam čas bez rodičů, že poškozená chodila s obžalovaným do kotelny, že se zde nachází půda, u které je žebřík a kde mohlo docházet k orálním praktikám, že obžalovaný vlastnil traktor, se kterým se jezdilo pro dřevo do lesa a že tam jezdila i poškozená s obžalovaným. Zde je nutno zdůraznit to, že bratr poškozené F■■■■ jednoznačně potvrdil, že poškozená K■■■■ s obžalovaným byla v lese ve více případech sama (možná čtyřikrát) a když se vraceli z lesa zpět, tak byla taková obrovsky zamlklá, což normálně není. V tomto stavu zamlklosti byla třeba až dvě hodiny. To je zcela v rozporu s výpovědí B■■■■ M■■■■, partnerky obžalovaného, která uváděla, že obžalovaný s K■■■■ v lese nikdy nebyl sám a že vždy s nimi byl F■■■■. Zde je jednoznačná snaha ze strany této svědkyně napomoci obžalovanému v jeho postavení, což nakonec dokumentovala svým vyjádřením na závěr výslechu soudu, kdy uvedla, že jí velmi záleží na tom, aby obžalovaný nebyl odsouzen.

Pokud jde o výpovědi svědků – osob blízkých obžalovaného, a to D■■■■ M■■■■, otce poškozené, jeho matku B■■■■ M■■■■, partnerku obžalovaného, a K■■■■ M■■■■, současnou manželku D■■■■ M■■■■, tak lze dospět k závěru, že se všichni tito svědci snažili, a to s ohledem na svůj vztah k obžalovanému, ho podporovat v tom směru, že u poškozené K■■■■ poukazovali na to, že jim v řadě případů lhala, byla zde evidentní snaha jí znevěrohodnit. Pokud byli dotázáni na konkrétní případy, jakým způsobem poškozená lhala v zásadních věcech, tak pouze otec a jeho manželka se zmínili o tom, že poškozená měla údajně o vánocích v jejich domě snad v ložnici rozmístit plastelínu, ale když měli ostatní popsat jiné lživé a vědomé nepravdy, tak tohoto schopni nebyli. V kontextu s tímto je nutno poukázat na nahrávku, kterou pořídil bez souhlasu poškozené její otec, kdy si měl zaznamenat, co se jí mělo stát. Zde musí soud konstatovat, že je to vcelku zvláštní a neobvyklý přístup, aby se otec na rozhovor se svou dcerou po poradě s manželkou rozhodl výpověď dcery skrytě nahrávat. Asi normální reakce by byla po zaznamenání takovýchto skutečností ze strany dcery okamžitě se obrátit na policii, což však otec neučinil. Naopak zde vyvstává otázka, co tímto skrytým nahráváním její otec vlastně sledoval a určité vodítko

poskytla manželka D■■■■ M■■■■, K■■■■ M■■■■, která uvedla, že zde byla obava z toho, „aby si na ně poškozená nevymyslela něco dalšího“. Sama však připustila, že si nevybavuje to, že by jí K■■■■ v nějaké závažné věci lhala. Pokud bylo poukazováno na to, že poškozená na zmíněné nahrávce popisuje trestnou činnost obžalovaného bez nějakých větších emocí, pak je nutno zdůraznit závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kdy psychiatricka MUDr. Gayová poukázala na to, že zneužití dětí jsou citově plošší nebo labilní a emoce nedávají najevo. Zneužití dětí podle znalkyně mohou projít fází zmrazení emocí, kdy emoce nedávají najevo a suše komentují události.

Pokud jde o posuzování věrohodnosti poškozené, tak je nutno zdůraznit závěry znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, podle kterých výsledek nezletilé poškozené obsahuje velké množství známek, které naznačují, že se jednalo o skutečně prožité události, navíc znalec psycholog v hlavním líčení doplnil, že to, že poškozená projevovala občas pozitivní emoce ve vztahu k obžalovanému, je signálem často u pohlavního zneužívání v rodině, jsou tam pozitivní i negativní emoce. U dívek, které si to vymýšlejí a chtějí tím získat nějaký profit, tak ty mají naopak tendenci údajného viníka očerňovat a nadsazovat a rozšiřovat výpověď, a to u poškozené přítomno nebylo. Závěry znalců jednoznačně popírají obhajobu založenou na snaze zpochybnit poškozenou v její výpovědi, kdy je patrná snaha příbuzných ze strany otce poškozenou nějakým způsobem zpochybnit. Soud však nezaznamenal z jejich výpovědí žádnou skutečnost, která by u poškozené v rámci jejího chování přesahovalo hranici nějakého běžného dětského zlobení.

Na základě shora uvedených skutečností a úvah dospěl soud k závěru, že obžalovaný spáchal skutek tak, jak je popsán shora ve výroku rozsudku. Jednání obžalovaného naplnilo všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, dílem k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, spáchal takový čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším 15 let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. Je skutečností, že obžalovaný znal věk poškozené, věděl, že poškozená ho fakticky bere jako dědečka a byl si zcela od počátku vědom toho, že poškozená není schopna projevit nějaký výraznější odpor a pokud se tak stalo ve formě odmítání, odstrkávání, nebo křiku, nebyl pro něho žádný problém takový druh odporu překonat. Naopak poškozená proti němu byla fyzicky i mentálně na úrovni, kdy neměla šanci se bránit jiným způsobem, navíc byla obžalovaným přesvědčována, že se takové věci „se strýcem běžně provozují“ a tomuto zpočátku uvěřila. Podle výpovědi poškozené měl obžalovaný tuto zpočátku osahávat na intimních místech, později se četnost sexuálních kontaktů zvyšovala a postupně jí začal strkat prst do přirození, prováděl jí orální praktiky a nutil jí k tomu, aby mu tyto praktiky prováděla i nezletilá, a nejméně v jednom případě jí měl strkat přirození do konečníku. Lze tedy konstatovat, že v souhrnu tyto pohlavní služby od méně intenzivní formy spočívající v osahávání intimních míst přešly do formy, kdy sice nedošlo ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a poškozené, tedy k souloží, ale k pohlavnímu styku srovnatelnému se souloží. Tím je nepochybně orální a anální pohlavní styk, ale také zasouvání prstů do přirození nezletilé. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětské gynekologie sice u poškozené zjistila porušení hymenu v době vyšetření, nelze však jednoznačně prokázat, jakým mechanismem a kdy k tomuto poškození došlo. V každém případě však v lednu 2014 při vyšetření u MUDr. T■■■■ byla panenská blána zcela neporušena. Podle názoru soudu se obžalovaný jednání dopustil z části zneužitím

bezbrannosti poškozené. Podle stávající soudní praxe se ve stavu bezbrannosti nacházejí osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázali situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá například u dětí, které nemají dostatek znalostí a zkušeností, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucenému pohlavnímu styku. Alespoň v prvopočátcích páchaní trestné činnosti se v takovémto stavu bezbrannosti poškozená nacházela. Zde je nutno zdůraznit, že obžalovaný se trestného činu začal dopouštět v době, kdy bylo poškozené nejméně 10 let, a v té době poškozená nebyla schopna posoudit, zda ze strany blízkého příbuzného se jedná o nějakou nezákonnou činnost. V souhrnu je nutno konstatovat, že pohlavní služby, které obžalovaný praktikoval od méně intenzivní formy spočívající v osahávání intimních míst, které přešly do formy, kdy sice nedošlo ke spojení pohlavních orgánů, tedy k souloži, ale k pohlavnímu styku srovnatelnému se souloží, a tím je nepochybně orální a anální pohlavní styk, ale také zasouvání prstů do přirození. Je nesporné, že obžalovaný se jednání vůči poškozené dopustil za použití násilí, kdy obžalovaný byl jednoznačně fyzicky vyspělejším. Tuto svou fyzickou sílu využil za účelem překonání nebo zamezení odporu nezletilé poškozené a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Poškozená popsala, jak se snažila bránit, ať již slovně, či fyzicky, avšak její odpor byl zcela marný, byla si vědoma fyzické převahy obžalovaného. Není sporu o tom, že výše popsaným činem obžalovaný poškozené způsobil těžkou újmu na zdraví. Těžkou újmou na zdraví se rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění a za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví mimo jiné delší dobu trvající porucha zdraví (§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku). Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie vyplývá, že v důsledku jednání obžalovaného u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jejíž projevy spočívají v poruchách spánku, soustředění, vtíravými myšlenkami, vyhýbavým chováním sebevražednými úvahami, přetrvávajícím strachem, či obavami, depresivním laděním, nutkavými projevy a emoční plochostí. V hlavním líčení znalkyně MUDr. Alena Gayová doplnila, že poškozenou vyšetřovala následně v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku ohledně nemajetkové újmy na zdraví dne 12.6.2017 a posttraumatická stresová porucha byla přítomna i v době tohoto vyšetření. Soud upravil výrokovou část rozsudku oproti obžalobě v tom směru, že posttraumatická stresová porucha se projevovala nejméně do 12.6.2017.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel ze zásad pro ukládání trestních sankcí, jak jsou stanoveny, jak jsou stanoveny v §§ 37 a 38 tr. zákoníku a rovněž zvážil všechna hlediska rozhodná pro výměru uvedená § 39 tr. zákoníku, zejména pokud bylo přihlíženo k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§§ 41 a 42), době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Pro zločin znásilnění podle odst. 3 § 185 tr. zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Trestné činnosti se obžalovaný dopouštěl po delší dobu, na dívence, která byla tehdy ve věku nejméně 10 let, obžalovaný zneužil svého postavení v rodině, kdy poškozená ho považovala za člena rodiny a svým jednáním obžalovaný narušil vztahy v celé rodině, kdy poškozená v podstatě přišla o svého otce, neboť ten poškozené nevěří. Obžalovanému polehčovalo to, že nebyl doposud soudně trestán a v místě bydliště nemá žádný záznam v evidenci přestupků. Po zvážení všech shora naznačených skutečností soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody uložený na dolní hranici trestní sazby, a to v trvání 5 roků. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy v penězích připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená K. M. Ve svém návrhu poukazuje na to, že jednáním obžalovaného došlo k závažné nemajetkové újmě na přirozených právech poškozené ve smyslu ustanovení § 2956 občanského zákoníku, především v újmě na právo na ochranu zdraví, včetně psychického, a k újmě na právu na ochranu důstojnosti. Tuto nemajetkovou újmu, včetně újmy způsobené duševními útrapami požaduje poškozená nahradit. Podle návrhu vznikl poškozené nárok na náhradu nemajetkové újmy ve formě náhrady za ztížení společenského uplatnění. Tento nárok má oporu v předloženém znaleckém posudku MUDr. Aleny Gayové ze dne 21.6.2017. Znalkyně postupovala dle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví ze dne 12.3.2014 a tuto náhradu vyčíslila částkou 642.928,- Kč. Podle návrhu částka náhrady za ztížení společenského uplatnění určená znalkyní musí být ve shodě s Metodikou ještě dále zvýšená, a to s ohledem na věk poškozené a s ohledem na okolnosti uvedené v ustanovení § 2957 NOZ, konkrétně na skutečnosti, že újma byla způsobena úmyslně s použitím pohrůzek a především při zneužití závislosti poškozené na obžalovaném. Poškození zdraví K. M. se začalo projevovat přibližně od 13. roku jejího věku, následně rozvinulo a rozvíjí se dodnes. Dle Metodiky (část X. Určení výše náhrady) by proto základní částka náhrady za ztížení společenského uplatnění měla být zvýšena o 30 až 35 %. S ohledem na dlouhodobost jednání obžalovaného tedy poškozená zvyšuje svůj nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění na částku ve výši 860.000,- Kč. Dále poukazuje na to, že obžalovaný byl minimálně srozuměn s tím, že poškozené může způsobit závažnou újmu na zdraví. K tomu, aby své jednání udržel v tajnosti, standardně používal výhrůžky (např. že řekne babičce, že K. nabourala traktor). Především ale obžalovaný bezostyšně zneužíval závislosti poškozené na jeho osobě a její bezbrannosti. Vystupoval totiž v pozici dědečka poškozené, autority, která se musí poslouchat. Poškozená to tak chápala, opakovaně zdůraznila, že to byl jeden z důvodů, proč se jeho konání podvolila. Jsou tu tedy okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu ustanovení § 2957 NOZ. S odkazem na jejich přítomnost poškozená zvyšuje svůj požadavek náhrady újmy na částku ve výši 1.000.000,- Kč. Dále poukazuje na to, že dle posudku MUDr. Gayové poškozená díky jednání obžalovaného prožívala a prožívá mučivé útrapy, a to především s ohledem na dlouhodobost a intenzitu jeho konání. Ve smyslu ustanovení § 2956 NOZ proto poškozené ve vztahu k obžalovanému vznikl nárok na odčinění těchto duševních útrap. Navrhuje proto, aby v odsuzujícím rozsudku soud obžalovanému uložil povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu v celkové částce 1.100.000,- Kč. Dále požaduje

náhradu škody ve výši 20.000,- Kč, což představuje náklady na vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Gayové, což představuje 20.000,- Kč. Tento nárok byl doložen příjmovým pokladním dokladem ze dne 21.6.2017.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, při újmě na přirozených právech člověka v ustanovení § 2956 stanoví, že škůdce je povinen odčinit škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, atd. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

Je nutno konstatovat, že v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného se u poškozené objevily a stále trvají poruchy spánku, vtíravé myšlenky, vyhýbavé chování, sebevražedné úvahy, přetrvávající strach, depresivní ladění, nutkavé projevy, emoční plochost a sebepoškozování. Poškozená trpí auditivními a vizuálními halucinacemi (vidí bludy, slyší hlasy), má mnohočetné obsese a kompulze (obava z nákazy a onemocnění, puntičkářství spojené s magickým myšlením, kompulzivní mytí rukou). U poškozené se rozvinula posttraumatická stresová porucha s návratem vzpomínek, sexualizované sny, pocity úzkosti, s poruchou sebehodnocení, atd., tak jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku. Poškozená je a bude v péči psychiatra i psychologa. Z lékařského hlediska došlo v důsledku jednání obžalovaného u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy a obsedantně kompulzivní poruchy s magickým myšlením a poruchami vnímání. S velkou pravděpodobností u poškozené také začíná psychotický vývoj.

Občanský zákoník nestanoví žádný způsob výpočtu náhrady nemajetkové újmy, pouze v ustanovení § 2958 je stanoveno, že nelze-li výši náhrady určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Soud by vždy měl přihlídnout přiměřeně k Metodice Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. V tomto konkrétním případě byl poškozenou předložen znalecký posudek MUDr. Aleny Gayové, znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, oddělení stanovení nemateriální újmy na zdraví. Znaleč postupovala při výpočtu ztížení společenského uplatnění dle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. V podrobnostech soud odkazuje na tento posudek (čl. 374 – 377). Výše této náhrady byl stanoven znalkyní na částku 642.928,- Kč. Soud akceptoval v plném rozsahu návrh poškozené na zvýšení této náhrady s ohledem na okolnosti uvedené v § 2957 o.z., tj. že újma byla způsobena úmyslně s použitím pohrůžek a především při zneužití závislosti poškozené na obžalovaném. Dle Metodiky Nejvyššího soudu by se náhrada měla zvýšit o 30 až 35 % (v případě věku poškozeného 0 až 24 let). Soud akceptoval okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 2957 o.z., jak bylo naznačeno v návrhu poškozené, rovněž akceptoval i nárok poškozené ve smyslu § 2956 o.z. na odčinění duševních útrap, tak jak vyplynulo z posudku MUDr. Gayové, kde je uváděno, že prožívala mučivé útrapy, které byly přítomny dlouhodobě a byly intenzivní. Soud tedy akceptoval navýšení základní částky v souladu s návrhem poškozené a současně respektoval doporučení Metodiky Nejvyššího soudu v tom směru, že modifikace základní částky by měla být omezena maximálně na dvojnásobek. Nutno připomenout to, že poškozená byla vystavena násilným sexuálními aktivitám obžalovaného a jeho útoky trvaly po dobu několika let. Prožitky poškozené mohou

mít pro její další život závažné následky s výrazným ovlivněním možnosti plnohodnotného života do budoucna. Jednáním obžalovaného došlo k hrubému zásahu do základních lidských práv poškozené, jako jsou lidská důstojnost, soukromý rodinný život ve smyslu článku 1 a článku 10 odst. 1, odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Soud proto akceptoval návrh poškozené v plném rozsahu, pokud jde o náhradu nemajetkové újmy v penězích a této přiznal náhradu ve výši 1.100.000,- Kč. Tuto náhradu pokládá soud za dostatečnou. Tato výše náhrady je v souladu s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality), neboli spravedlivé únosnosti. Z pohledu obžalovaného je nutno konstatovat, že ukládaná náhrada nemajetkové újmy obstála v testu proporcionality, tj. že toto opatření nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něho neúnosné. Obžalovaný má dostatečný majetek, který byl zajištěn usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23.11.2017 sp. zn. 2To 95/2017, ze kterého lze nárok poškozené uspokojit.

Pokud jde o nárok poškozené na náhradu škody ve výši 20.000,- Kč, což představuje náklady za vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Gayovou, tak soud dospěl k závěru, že v této fázi řízení není tento nárok oprávněný, v žádném případě se nejedná o přímou škodu vzniklou v důsledku trestné činnosti obžalovaného, proto soud ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozenou v tomto rozsahu se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Nárok poškozené ve výši 20.000,- Kč lze však následně po právní moci rozsudku požadovat v souladu s ustanovením § 154 odst. 1 tr. řádu, neboť jde o náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy v trestním řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání nemůže podat osoba, která se ho výslovně vzdala.

Státní zástupce je v odvolání povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti, či důkazy.

Je-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 20. prosince 2017

JUDr. Ivo Zelinka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubečková